

(режим) функционирования внутреннего валютного рынка и нормы, обеспечивающие поведение его участников будут выступать составляющей валютно-регуляторного режима.

Вышеназванные изменения организации элементов в национальной валютной системе будут способствовать созданию новой системы связей, новой структуры и целостности валютного рынка.

Литература

1. Ляшенко, В.И. Финансово-регуляторные режимы стимулирования экономического развития: введение в экономическую режимологию: моногр. / В.И.Ляшенко; НАН Украины, Ин-т экономики пром-сти. – Донецк. – 2012. – 370 с.

FORESIGHT-TECHNOLOGIES IN THE CONTEXT OF POWER DECENTRALIZATION IN UKRAINE

Natalia Mushchynska

O.M. Bekegov National University of Urban Economy in Kharkiv, Ukraine

muschynska@list.ru

Introduction. One of the territorial development problems is that the majority of communities that is almost half of the population of Ukraine, self-government is declarative. Today, one of the key changes in the state is reform of local government, which is a prerequisite for the European vector of Ukraine. The reform of local government is a complex process, and one of its most important areas is to unite the community and form their real capacity to perform all the powers provided by law.

The local democracy in cities from the perspective of the local population has been at the core of recent literature (Tretiak, 2007; Miroshnyk, 2012; Babynova, 2011; Asland & Lyska, 2015). It has identified that general measures for local government reform should be combined with targeted measures directed at the various types of challenges experienced in different Ukrainian cities. (Asland & Lyska, 2015). The merging of community building and foresight-technologies can maximize these valuable resources.

Related Research. Under the *European Charter of Local Self-Government* (ratified in 1997), which is part of the legislation of Ukraine, local government – is "right and ability of local governments... to regulate and manage a substantial share of public affairs under their own responsibility and in the interests of the local population." Since 1991, the rural population decreased by 2.5 million people, and the number of villages – to 348 units. However, the number of

village councils increased by 1,067 units. (*The concept of the local self-government and territorial organization of power, 2014*) Today the vast majority of Ukraine communities, having the right to decide issues of local importance, cannot perform their own due to lack of funds, decline or lack of infrastructure (necessary buildings, roads, etc.) as well as the lack of appropriate staff training. Therefore, a significant portion of local issues cannot be solved properly – not refrain premises of schools and hospitals and other buildings of communal property, not provided landscaping, street lighting, etc.

Law of Ukraine "On voluntary association of communities" (2015), which was adopted in February, shook society activity after the approval of the Methodology for its implementation. Strict rules determine the association locally perceived as violating the principle of voluntariness. There is an urgent need for theoretical justification, developing conceptual approaches and provide practical recommendations on the organization and ensuring constructive dialogue between the authorities of regional and local level and the public.

So, forming a capable territorial community, it is impossible to avoid the formation of its development strategy. Foresight is just one of the possible methods to build communication of territory "stakeholders" on its strategic development. The basis of this method is enough to attract a broad pool of experts-professionals. The study found that there are several groups of stakeholders who are involved in the formation of capable communities. The interaction model is presented in Figure 1.

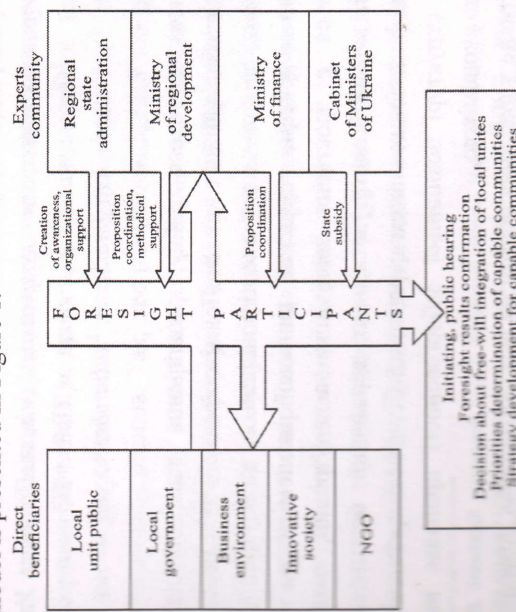

Figure 1. Model of the interaction process of forming capable local communities

Conclusion. Through, foresight is possible with the active position of society that support community initiatives and understand the possibilities of self-organization. The findings provide that the use of foresight technology can solve the problems of territorial development and the formation of capable local communities, which in turn is a prerequisite for determining the community development strategy.

References

- Aasland, Aadne, and Oleksii Lyska. "Local democracy in Ukrainian cities: civic participation and responsiveness of local authorities." *Post-Soviet Affairs* (2015): 1-24.
- Babinova, Olena. "Local self-government in Ukraine: Strategic priorities and problems of realization." *Journal of Public Administration and Policy Research* 3.4 (2011): 98-105.
- European Charter of Local Self-Government (1985). Strasbourg. Council of Europe.
- Law of Ukraine "On voluntary association of communities" – Vidomosty Verhovnoyi Rady (VVR), 2015. № 13 st.91.
- Miroshnyk, Olga. "Institute of Local Self-Government in Sweden". *National Security & Defence* 1 (2009): 37-40.
- The concept of the local self-government and territorial organization of power. (Cabinet of Ministers of Ukraine, April 1, 2014, №333).
- Tretiak, V.P. *Formirovaniye forsayta i razvitiye grazhdanskogo obshestva* / V.P. Tretiak // Science. Innovations. Education. M., 2007. Vol. 2. S.141-156.

УПРАВЛІННЯ ЗОВНІШНІМ БОРГОМ В КРАЇНАХ СХІДНОЇ ЄВРОПИ

Лариса А. Некрасенко¹, Антоніна В. Калініченко²
^{1,2}Полтавська державна аграрна академія, м. Полтава, Україна,

²Одеський Університет, м. Ополе, Польща
¹nekrasenko.la@gmail.com, ²kalinichenko_a@ukr.net

Розвиток світового ринку, розширення масштабів міжнародної торгівлі, глобалізаційні тенденції міжнародної фінансової системи призводять до зростання активності зовнішнього та внутрішнього ринків. Характерними рисами сучасної ринкової економіки в країнах що розвиваються є зростання зовнішніх та внутрішніх запозичень. В результаті можна констатувати, що державний борг є органічною складовою фінансових систем переважної більшості країн світу і велика частка у структурі зовнішньої заборгованості припадає на країни з перехідною економікою.

Ефективне управління боргом на всіх його етапах дозволяє уникнути кризових боргових ситуацій та перевантаження видаткової частини

державного бюджету в розрізі витрат на обслуговування державного боргу, сприяє забезпеченню стабілізації соціально-економічної ситуації та розвитку економіки країни¹. Традиційним методом зменшення боргу є його реструктуризація. Хоча сьогодні нема загальновибраного визначення, під реструктуризацією найчастіше розуміють нормативно визначений обмін наявних на певний час боргових інструментів на нові, з іншими характеристиками, боргові інструменти². Найпоширенішою є реструктуризація офіційного боргу, яка відбувається в рамках «Паризького клубу». Найбіднішим країнам-боржникам з метою полегшення боргового тягара пропонується вибір одного з варіантів допомоги з боку урядів-кредиторів, які є членами «Паризького клубу».

Вважається, що в період економічного спаду звернення до зовнішніх джерел є бажаним, а ефективне використання запозичених ресурсів для фінансування інвестицій дає змогу впроваджувати структурні зміни та стійке зростання в країні. Навпаки, нерациональність використання зовнішніх ресурсів створює такі боргові зобов'язання країни, які в майбутньому суттєво обмежують можливості держави з проведення економічної політики.

Важливою складовою політики управління зовнішнім боргом є використання показників заборгованості або індексів заборгованості. До «стандартних» показників заборгованості належить відношення розміру боргу до ВВП. Хоча не існує чітко визначених критеріїв «допустимості» тих чи інших співвідношень (крім маастрихтських вимог неперевикання загальним боргом 60% ВВП), проте стрімке погіршення визначених співвідношень розглядається як свідчення посилення зовнішньоекономічних ризиків. Так, про рівень зовнішньої заборгованості Польщі в 2007-2015 рр. в порівнянні з Україною свідчить динаміка співвідношення зовнішнього боргу до ВВП (рис. 1). Прогноз державного боргу Польщі та України на наступні роки побудовано за допомогою ліній тренду, які з високою ймовірністю свідчать про помірне зростання боргу Польщі та його стрімке збільшення в Україні.

Незважаючи на те, що відношення боргу до ВВП в Польщі не перевищує встановленої Маастрихтською угодою межі 60%, показник має

¹ Калініченко Н.В. Зовнішній державний борг у фінансовій системі України. – Рукопис. Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук за спеціальністю 08.04.01 – Фінанси, грошовий обіг і кредит. Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київ, 2005. р. 21 с.
² Van D. Papadimitriou M., Trefler S. *Sovereign Debt Restructurings 1950-2010 Literature Survey*, Data, and Method Facts. <http://www.taf.org/external/pubs/0/spr2012/spr2203.pdf>